

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 15CoCsp/18/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201403  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8220201403.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v spore žalobcu: Ľ. U., M.. XX.XX.XXXX, R. XXXX/XX, XXX XX Q., právne zastúpeného JUDr. Lukášom Kišeľakom, advokátom so sídlom Jarková 63, 080 01 Prešov, IČO: 42083591, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov, č.k. 2Csp/63/2020-95 z 31. augusta 2020 takto

### rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zdržať sa núteného výkonu súdneho rozhodnutia - platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 3Up/1068/2019-0 zo dňa 12.09.2019 do právoplatného skončenia sporového konania, predmetom ktorého bude určenie úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.06.2012 za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému nárok na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia voči žalobcovi nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že z pripojených listín, medzi inými aj z platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 23Up/1068/2019-0 zo dňa 12.09.2019 vyplýva, že žalovaný Ľ. U. (v tomto prípade žalobca) a P. B. L. boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi (v tomto prípade žalovanému) istinu v sume 3.000,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 3.000,00 Eur od 18.12.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, to všetko v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu. Žalovaný boli zároveň poučení o tom, že v prípade, ak nesúhlasia s uloženou povinnosťou, majú právo podať na Okresnom súde Banská Bystrica odpor s vecným odôvodnením. Platobný rozkaz voči žalobcovi nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.10.2019.

3. Z pripojenej Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 14.06.2012 uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného P. P., J..P. ako veriteľom na jednej strane a žalobcom a P. L. ako dlžníkmi na druhej strane vyplýva poskytnutie spotrebného úveru na čokoľvek vo výške 6.000,00 Eur, s úrokovou sadzbou fixnou do splatnosti 17,90 %, úrokom z omeškania 8,00 % ročne, výškou splátky 118,99 Eur mesačne, splatnou k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosťou prvej splátky 20.07.2012, počtom splátok 120, konečnou splatnosťou úveru 20.06.2022, RPMN 21,50 %, priemernou hodnotou RPMN 14,11%, celkovou čiastkou spojenou s úverom 13.776,43 Eur.

4. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1056/2018/CE zo dňa 17.12.2018 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako postupcom a žalovaným ako postupníkom súd zistil, že pohľadávka voči žalobcovi vzniknutá zo zmluvy o úvere zo dňa 14.06.2012 bola postúpená na žalovaného.

5. Pri rozhodovaní o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal prvoinštančný súd z ustanovení § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d/, § 326. § 328 ods. 1, § 329 ako aj z § 226 a 232 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. V nadväznosti na citované ustanovenia vyslovil názor, že žiadany postup v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nemožno aplikovať, a to ani pri zohľadnení toho, že dotknuté rozhodnutie bolo vydané zjavne v neprospech spotrebiteľa. Požadované uloženie povinnosti nemožno subsumovať pod skutkovú podstatu § 325 ods. 2 písm. d) CSP. Pod pojmom „zdržať sa“ je potrebné chápať zdržať sa určitého rušivého stavu. Za taký nemožno považovať situáciu, ak oprávnená osoba legitímne profituje zo zákonom predpokladanej vlastnosti súdneho rozhodnutia, ktorou je aj jeho vykonateľnosť. Do pozornosti dal inštitút odkladu exekúcie podľa § 61h Exekučného poriadku ako aj možnosť návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 z dôvodov podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Zdôraznil, že cieľ sledovaný žalobcom nemožno dosiahnuť v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, pretože takýmto postupom by došlo k zásadnému zásahu do princípu právnej istoty strany, v prospech ktorej bolo dotknuté rozhodnutie vydané.

7. Preskúmaním obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tvrdených skutočností a pripojených listín dospel súd k záveru, že žalobca neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, keďže navrhol, aby súd žalovanému uložil povinnosť, ktorá by v konečnom dôsledku znamenala elimináciu jednej zo zákonných vlastností iného súdneho rozhodnutia, a teda jeho vykonateľnosti.

8. O trovách konania rozhodol súdu prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP.

9. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie žalobca. Odvolacie dôvody podriadil pod ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP teda namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Zdôraznil, že cieľom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia nebol zákaz, resp. úplné vylúčenie dodávateľa z realizácie jeho práva vyplývajúceho z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ale len jeho dočasné obmedzenie spočívajúce v uložení mu negatívnej povinnosti vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu. K vydaniu tohto rozhodnutia došlo za stavu, kedy pre jeho vydanie neboli splnené podmienky a návrh, ktorý podal dodávateľ podľa § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o upomínacom konaní je považovaný za nepripustný a je stavom narušujúcim podstatu materiálneho právneho štátu. Trval na tom, že od momentu vydania platobného rozkazu, na vydanie ktorého neboli splnené zákonom predpokladané podmienky, až doposiaľ trvá rušivý stav, spočívajúci v porušovaní práva spotrebiteľa na spravodlivý súdny proces, práva legitímnych očakávaní a zásady „rovnaké veci sa majú posudzovať rovnako“, pričom tento neželaný stav súčasne ohrozuje ďalšie spotrebiteľove právo, a to právo vlastnícke, keďže žalovaný disponuje exekučným titulom, na základe ktorého môže viesť na majetok žalobcu exekúciu. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je pritom postačujúce, ak rušivý stav je spôsobilý skutočne ohroziť práva spotrebiteľa v budúcnosti. Predložil argumentáciu, prečo uvedený platobný rozkaz nemal byť ani vydaný. Odvolateľ vyslovil názor, že neodkladné opatrenie má predstavovať inštitút dočasného prevenčného charakteru, ktorý na to, aby bol účinný, nie je nutné, aby bol uplatňovaný už v prebiehajúcom exekučnom konaní, ako to uviedol prvoinštančný súd. Mal za to, že povinnosťou žalobcu nebolo preukazovať to, že voči nemu nie je vedené exekučné konanie, keďže strana sporu nie je povinná preukazovať neexistujúcu skutočnosť, čo je objektívne aj nemožné. Trval na tom, že vydaním platobného rozkazu a následne nevyhovením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli na strane žalobcu ako spotrebiteľa porušené viaceré práva, a to právo na spravodlivý proces, právo legitímnych očakávaní, princíp právnej istoty a zásada, že „rovnaké veci sa majú posudzovať rovnako“. Žalobca tak splnil všetky zákonné predpoklady pre vydanie neodkladného opatrenia. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť alebo alternatívne uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

13. Súd prvej inštancie pri posudzovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia postupoval správne, ak tento návrh posudzoval v spojení s vlastnosťou súdneho rozhodnutia (v danom prípade platobného rozkazu) predstavujúceho jeho právoplatnosť v zmysle § 226 CSP. Odvolaciemu súdu neušla skutočnosť, že platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Banská Bystrica v konaní 23Up/1068/2019 je platobným rozkazom vydaným v spotrebiteľskej veci, teda je dôvodné stotožniť sa s tvrdením žalobcu, že takýto platobný rozkaz nemal byť ani vydaný. Za procesnej situácie, že platobný rozkaz už nadobudol právoplatnosť však existuje zákonná možnosť smerujúca k zmareniu reálneho vykonania tohto rozhodnutia bez nariadenia neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 53 ods. 3 písm. e/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

15. V súlade s vyššie citovaným ustanovením dochádza aj k naplneniu Smernice 93/13, na čo bližšie odkazuje rozsudok Súdneho dvora vo veci C-448/17 z 20.09.2018 súvisiaceho s konaním vedeným pred Krajským súdom v Prešove vo veci EOS KSI Slovensko, s.r.o. proti T. R., L. R., za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Odvolací súd preto v podrobnostiach odkazuje predovšetkým na bod 45 tohto rozsudku, podľa ktorého účinnú ochranu práv vyplývajúcich zo Smernice 93/13 možno zaručiť iba pod podmienkou, že vnútroštátny procesný systém upravuje v rámci konania o vydanie platobného rozkazu alebo v rámci konania o výkon platobného rozkazu ex off preskúmanie potenciálnej nekalej povahy zmluvných podmienok uvedených v predmetnej zmluve sudcom (podobne aj rozsudok z 18.02.2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EÚ:C:2016:98, body 45 a 46).

16. V súlade s vyššie uvedeným sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že svojej ochrany ako spotrebiteľa sa žalobca nedôvodne domáha prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia, ak svoju možnosť ochrany môže využiť pri podaní návrhu oprávneným subjektom na vykonanie exekúcie. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že žalobcovi nič nebráni domáhať sa dosiahnutia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru samostatnou žalobou.

17. V súlade vyššie uvedeným odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP, stotožniac sa s odôvodnením súdu prvej inštancie, vrátane výroku o trovách konania.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, teda úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi.

19. Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).